

Dato
10-01-2019

Bilag 1: Kommissorium for arbejdsgruppe om prostitution

Formål

Regeringen nedsætter en tværministeriel arbejdsgruppe med det formål at afklare de juridiske rammer for prostitutionen i Danmark, så der skabes bedre balance mellem rettigheder og pligter på prostitutionsområdet. Arbejdsgruppen skal komme med anbefalinger til mulige lovgivningsmæssige modeller. Arbejdsgruppen skal derudover komme med anbefalinger til en forbedret indsats, der sikrer en vej ud af prostitutionen.

Problem

Der er ikke taget lovgivningsmæssigt samlet stilling til, hvordan prostitution skal være reguleret og organiseret i Danmark. Prostitution er således en juridisk gråzone, som det kan være vanskeligt at navigere i.

Efter straffeloven er det strafbart at drive virksomhed med, at en anden mod betaling har seksuelt forhold til en kunde (rufferi). Anden udnyttelse af samt mellemmandsvirksomhed til prostitution er ligeledes ulovlig.

Herudover er der ikke en særlig lovgivningsmæssig regulering af prostitution, men prostitution er omfattet af de almindeligt gældende sektorregler. Det betyder fx, at de kvinder og mænd, der sælger seksuelle ydelser, skal registrere sig som selvstændigt erhvervsdrivende hos Skattestyrelsen, og at indtægten herfra er skattepligtig.

Prostitution er imidlertid ikke et anerkendt erhverv, og man er ikke omfattet af ordninger på arbejdsmarkedet, fx arbejdsløshedsordninger, sygedagpenge mv. Samtidig medfører den nuværende situation, at der er færre muligheder for at skabe et sikkert miljø at sælge sex i, og færre muligheder fra myndighedernes side for systematisk opfølgning i forhold til fx sundhedstjek eller ønske om at komme ud af prostitution.

Baggrund

Viden om prostitutionsområdet er i vidt omfang forældet. Seneste større kortlægning af prostitution i Danmark er fra 2011, hvor SFI estimerede antallet i prostitution til at udgøre mindst 3.131 personer, heraf overvejende kvinder. Estimatet dækker den synlige prostitution, og der er derfor et mørketal derudover¹.

Gruppen er meget forskelligartet. Der er kvinder og mænd, der sælger sex i en kortere eller længere periode af deres liv, uden i øvrigt at have sociale eller sundhedsmæssige problemer, og så er der en gruppe af udenlandske og danske kvinder på gaden med store sociale og sundhedsmæssige problemer, herunder også stofmisbrug. En del af de udenlandske kvinder er endvidere ofre for menneskehandel til prostitution. Herudover er der sugardating og andre typer af gråzoneprostitution, der kan være starten for unge kvinder og mænd til at

¹ SFI 2011: Prostitution i Danmark.

påbegynde reel prostitution.

Politiske tiltag over for prostitution har primært bestået af initiativer i satspuljeaftaler. Det mest omfattende nyere projekt var Exit Prostitution (der blev afsat 46 mio. kr. i satspuljeaftalen for 2012 til projektet). Projektet blev gennemført i Aalborg, Odense, Aarhus og Københavns kommuner i perioden medio 2013 til udgangen af 2017. Projektet vurderes ikke at have sat sig nævneværdige varige positive spor i arbejdet med prostitution.

Der er i dag sparsom viden om sundhedstilstanden hos kvinder og mænd i prostitution i Danmark. Undersøgelser på området beskæftiger sig med afgrænsede subpopulationer, og resultaterne kan derfor ikke nødvendigvis overføres til andre subgrupper.

Opgaver

Arbejdsgruppen skal:

- skabe et samlet overblik over de nuværende juridiske rammer, som prostitutionsområdet er underlagt, herunder ift. skat, arbejdsløshedslovgivning, pensionslovgivning, sociallovgivning, straffelovgivning mv.
- afdække mulige ændringer af straffelovens rufferibestemmelse, herunder inddrage tidligere juridiske arbejder
- afdække udenlandske erfaringer, herunder fordele og ulemper samt mulige konsekvenser ved forskellige modeller for normalisering af prostitution som erhverv
- klarlægge muligheder for at justere på gældende lovgivning med fokus på rettigheder og pligter på prostitutionsområdet
- klarlægge mulige nye juridiske rammer for prostitutionsområdet, herunder fx ret til arbejdsløshedsdagpenge, tegne erhvervsforsikring mv.
- komme med anbefalinger til en indsats, der sikrer muligheden for en vej ud af prostitutionen
- klarlægge begrebsbrugen inden for prostitutionsfeltet og udarbejde anbefalinger om fremtidig sprogbrug
- kortlægge den aktuelle viden på området og pege på "videnshuller".

Organisering og proces

Arbejdsgruppens medlemmer består af repræsentanter fra Børne- og Socialministeriet, Justitsministeriet, Udenrigsministeriet (Ligestillingsafdelingen), Beskæftigelsesministeriet, Sundheds- og Ældreministeriet, Skatteministeriet, Erhvervsministeriet og Undervisningsministeriet. Underliggende myndigheder vil blive inddraget i arbejdet efter behov.

Børne- og Socialministeriet varetager formandskabet og sekretariatsfunktionen for arbejdsgruppen.

For at arbejdsgruppens opgaver belyses bedst muligt, vil centrale aktører inden for prostitutionsfeltet, herunder KFUKs Sociale arbejde (Rederne), Rådet for Socialt Udsatte, Gadejuristen, LivaRehab, Sex og Samfund, SIO (Sexarbejderne's InteresseOrganisation) samt forskere, blive inddraget undervejs i arbejdsgruppens arbejde.

Arbejdsgruppen afrapporterer til børne- og socialministeren 3. kvartal 2019, hvorefter regeringen orienteres om anbefalingerne. Anbefalingerne skal indeholde forslag til evt. lovgivningsmæssige tiltag, der kan iværksættes, så der sikres bedre balance mellem rettigheder og pligter på prostitutionsområdet. Arbejdsgruppens arbejde forventes offentliggjort i 3. kvartal 2019.

Der forventes afholdt 3-4 møder i arbejdsgruppen.